

CXXIII.

Forflag til Lov

om

Æresopreisning m. m.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 12te Marts 1868.)

§ 1.

Den, som ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan der, efter udstaaet Straf eller naar Straffen er eftergivet ved Benaadning, under de i det Følgende angivne Betingelser meddeles Æresopreisning. Denne ophæver for Fremtiden, og indtil den Paagjældende paany findes skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, alle de Følger, som i Lovgivningen ere knyttede til den af Dommen flydende Indskrænkning i hans Æreret.

§ 2.

Æresopreisning kan ikke erhverves før efter Forløbet af 5 Aar, regnet fra den Tid, da Straffen er udstaaet eller ved Benaadning eftergivet. Den, som vil erhverve Æresopreisning, skal godtgjøre i de sidste 5 Aar at have ført en ulastelig Wandel, hvilket bliver at oplyse ved Attester fra paalidelige Mænd, der have haft Leilighed til nøie at iagttage den Paagjældendes Færd.

§ 3.

Ansøgning om Æresopreisning indsendes, med Erklæring fra vedkommende Øvrighed og Communalbestyrelse, forsaavidt Ansøgeren har

Ophold her i Landet, gennem Overøvrigheden til Justitsministeriet. Ansøgningen ledsages af de i § 2 ommeldte Dplysninger samt en Udskrift af den Ansøgeren overgaaede Dom og nøiagtig Dplysning om de Steder, paa hvilke han siden sin Domfældelse har opholdt sig. Er det paalagt ham at udrede Erstatning for den ved hans Forbrydelse bevirkede Skade, bør der saavidt muligt foreligge Dplysning, om Erstatningen er betalt eller eftergivet. Finder Justitsministeren efter indhentet Erklæring fra den Ret, ved hvilken den Paagjældende i sin Tid er dømt eller, forsaavidt det er ved militair Ret, fra Generalauditeuren, at kunne anbefale Ansøgningen, bliver Sagen at forelægge Kongen til Afgjørelse. Afflaes Ansøgningen, maa den ikke fornyses før efter Forløbet af 2 Aar, hvorefter da de ovennævnte Dplysninger maae tilveiebringes for det efter det seneste Afslag forløbne Tidsrum.

§ 4.

Naar Nogen, efter at have naaet 25 Aars Alderen, har erholdt Æresopreisning og derefter findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, der er begaaet efter Æresopreisningens Meddelelse, kan saadan ikke paany tilstaaes ham.